

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De perfecta mortificatione triplicis concupiscentiæ, in illis etiam
verbis comprehensæ. Quò minus concupiscentiæ mortificabis, eò magis à
concupiscentia mortificaberis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

suam propter me, inveniet eam: Ubi rursum S. Hieronymus: Amandi parentes & filii post Deum; quod si uterque amor servari non possit, odium in iusos, pietas in Deum est.

Dicitur odium sicut & crudelitas ratione videlicet efficacitatis, quæ talis est in effectu quasi si odium & crudelitas in affectu esset, cum tamen non desit pietas & manuetudo, sed tale genus est pietatis ut sit odium & crudelitas. Qui dixit patri suo, & matri sua, nescio vos, & fratibus suis ignoro vos, & noscierunt filios suos. Magna crudelitas! At vide pietatem: Hic custo-

dierunt eloquium tuum & pactum tuum servaverunt: Iudicia tua, o Iacob, & legem tuam, o Israel. Hac emulare, in his esto; Audi Sapientem: A filiis tuis care & à domesticis tuis attende. Audi te me Magnates, & omnes populi, & Rectores Ecclesie auribus percipite, Filio & mulieri, fratri & amico non des potestate super te in vita tua, & non dederis alii possessionem tuam ne forè paenite at te. In omnibus operibus tuis præcellens esto; ne dederis maculam in gloria tua. Quam mundus vocat civilitatem & splendorem, divina Scriptura vocat maculam. Uttri magis credes?

Eccel. 32.
Ibid. 33.

FERIA QVARTA.

DE PERFECTA MORTIFICATIONE TRIPLOIS CONCUPISCENTIAE, IN HIS ETIAM CHRISTI DOMINI VERBIS COMPRÆHENSÆ.

Si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum & proice abste. Et si dextra manus tua; & si pes tuus te scandalizat, amputa illum.

Matth. 5. & 18. Marci 9.

VERITAS PRACTICA.

Quod minus Concupiscentia mortificabis, et magis à Concupiscentia mortificaberis.

RATIO EST. Quia quod minus Concupiscentia per mortificationem resecabis, et plus semper supererit immortificatum & resecandum.

Sed quod plus supererit Concupiscentia resecandum, et major erit in ea mortificanda labor & molestia: quod est magis à concupiscentia mortificari.

Ergo & quod minus Concupiscentia mortificabis, et magis à Concupiscentia mortificaberis: Ac proinde cum à perfecta mortificatione nihil tem magis dereret quam labor, disce minor rem esse laborem in perfecta quam in imperfecta; sicut excitat potius ad illam perfectam, quam ab ea retraharis quod sit perfectior.

I. PUNCTUM.

TRIPLEX concupiscentia quæ hic etiam designatur oculo, manu & pede, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia virtus de qua S. Johannes in Epistola sua. Concupiscentia carnis per manum exprimitur, quæ est symbolum sensua-

litatis prout communiter intelligitur illud sapientis, *Manus in manu non erit innocens;* Et de Prov. 11. impudica, expresè alias, *Vincula sunt manus illiciens.* Concupiscentia oculorum ipso aperte oculo declaratur de quo sic Ecclesiastes, *Non saturatur Ecclesie oculus visus,* id est cupiditas habendinunquam expletur.

Deniq; superbia virtus per pedem adumbratur, de quo Psalmus: *Non veniat mihi pes superbia,* id est motus seu affectus. Quod si pes ille venerit, si te manus si oculus scandalizaverint, si qui unum verbo triplicis hujus concupiscentia motus insurgant: statim reprimendi, & tam perfidè atque integrè mortificandi sunt, velut si ipse oculus erueretur, si pedes aut si manus amputarentur. Mortificate membra vestra que sunt super terram, fornicationem, immunditiam, libidinem. 1. Tim. 6. Concupiscentiam malam, hæc est lecuris ad radicem ponenda, nam radix omnium malorum est cupiditas. Hæc est arbor bona facienda & fructus ejus bonus, id est, ab ipsa radice progrediendum, aut arbor mala facienda & fructus eius malus; alioquin nihil fiet.

Matt. 12.

Et quia difficultas horror, ab illa perfecta mortificatione te plerumq; solet avertere; audi & expende veritatem propositam; *Quo minus Concupiscentia mortificabit tamen magis à concupiscentia.*

piscientia mortificaberis : Non diminues laborem & mortificationem, sed augebis : tantum abest ut pariendo mortificandis integre concupiscentias ubi & labori parcas , quin potius in te mortificando longe magis laborabis, quia videlicet quod minus ressecabis, eò plus semper restabit in te resecandum. Sunt enim in unoquoque nostrum certi gradus vitiis cuiuspiam qualitatis, ex quibus quanto pauciores demas, certum est quod eo plures remaneant, ut in aqua calida ubi fuerint octo gradus caloris , si uno tantum aut altero refrigerescat, nonne ali septem aut sex gradus remanebunt ? Sic de superbia in animo, de voluptate, de avaritia, & de omni prava concupiscentia, quae habet suos naturales & acquisitos gradus, quibus crescit aut decrecitur, eà proportione quā similes vel contrariae motus exercentur.

Osee 10.

Sed dicitur in Scripturis Deus punire à facie malitiae nequitiam, id est, à gravitate nequitiae quae per plures malitiae gradus multiplicata certatur. Sic Sapiens de quodam nequissimo: Superem nequitiae sunt in corde illius. Id est, vel multe numero nequitiae, vel unius & ejusdem nequitiae multi gradus. Nostine quanti sint in te ? Site ignoras, periculorum est: si tuam nosmilitiam, nec emendas, et vero id perniciissimum.

II. PUNCTUM.

SED quod plus supererit Concupiscentia resecandum, eò plus semper laboris & molestie tibi restabis in ea mortificanda. Quod est ab ipsa Concupiscentia magis mortificari, & affligit.

Nam tota quam patetis difficultas in exercitio virtutum non aliunde nascitur quam ab immortificata concupiscentia. Si labor est in te humiliando, superbia est quam huic humiliatioi repugnat, & quanta est superbia , tantus est labor. Nonne id jam audivisti ex Propheto: Superbia tantum est, quiesce: quiesce ab illis inquietis causis tuae difficultatis: superbia sola in causa est. Quiesce à superbia, non laborabis in humilitate exercenda. Quiesce, seu quietem tuam præpone vanitati, ambitioni, & aliis concupiscentiis; præstat enim quiescere sine mundana gloria, quam in ea comparanda semper laborare sine ulla quiete. Nonne si Israclite non possident pacifice terram promissam, hostes sunt Amorai, Jebusai & alii quos non ad intercessionem ulque deleverunt? Et quanti super sunt hostes robore & numero, et tantæ que sunt illis difficultates ne tranquillè vivant; sic plane

Iff. 30.

tecum. Si nolueritis interficere habitatores terre: qui remanerint, erunt vobis quasi clavi in oculis, & lancee in lateribus, & adverjabuntur vobis in terra habitationis vestra. Tunc es ille qui conturbas Israhel? Dicebat Achab Eliæ: cui Propheta respondens, Non ego, inquit, conturbo Israhel, sed suus domus patrius tuus, qui reliquistus mandata Domini. Non est Religio, non est virtus, non est humilitas, non Superior, non regula, non quidquam aliud præter te præter tuam pravam concupiscentiam, quod te conturbet & laborem præbeat. Tolle cupidinem & invenies requiem, dimitte omnia & invenies omnia; Luge caput integrum, & mirate tuam ignoriam si veritati credis; aut stupiditatem, si non credis.

III. PUNCTUM.

QUO minus igitur Concupiscentia mortificabis, eò magis à Concupiscentia mortificaberis; eò magis in te mortificando laborabis: quia causa laboris & molestie, quae est immortificata cupiditas, tanto magis erit immortificata, & tanto erit major causa, seu tanto majoris molestie causa, quanto minus erit mortificata cupiditas.

Qui timent pruinam, irruet super eos nix, quae Job. 6. certe gravior est quam pruina. Propter frigus, Prov. 20 piger arare noluit, mendicabit ergo estate, & non dabitus ei. Nonne id gravius quam arare? Omnis piger semper in egestate est, ait idem ad excitandam scilicet diligentiam, in qua si labore est, longe est major in egestate toleranda. Sic Apostolus: Qui parcet seminat, parcet & metet: & z. Cor. 9. qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet: Id est, qui se parcet mortificat, modicum suæ mortificationis fructum feret: qui vero plenè & perfectè, atque adeo se rotunda suis purgat cupiditatibus; aut non laborabit, aut labor erit gratus, qualis est corum qui messem colligunt. Qui cupiditates tollit, & metus sustulit, inquit S. Cyprianus, nam ex cupiditatibus metus venient; qui cupiditates vincit, de peccato triumphat; qui cupiditates vincit, malum generu humani sub pedibus suis jacere ostendit; qui cupiditates vincit, pacem sibi perpetuam dedit; qui cupiditates vincit, libertatem sibi quod est etiam ingenuis difficillimè reddidit. Qui dominari verbo nescit cupiditatibus, ait sanctus Ambrosius, et quasi equus raptatur indomitus, vol. 1. de Virg. Labor

Labor est certe in vincendis cupiditatibus : sed nonne est major in illis subeundis damnis quæ à non vietis cupiditatibus enascuntur? Unde iterum arque iterum vide, quod si fugis laborem domande cupiditatis, quare non illum potius fugis qui ab indomitis manet subeundus ? Responde & confundere. Nec dicas, plus fore meriti, quando labor augebitur; nam labor qui ex defectu virtutis provenit, non auger meti-

tum sed minuit; talis est autem labor immortificare concupiscentiae; defectus virtutis est, ac proinde etiam defectus est meriti : Labor est scitorum qui affliget eos, ut ait Sapiens.

Eccl. 10.

Vide in prima parte, Sabbatho Hebdomadæ secundæ post Epiphaniam : Et vide ut semper mortificationem Iesu in corpore & animo tuo circumferas : ut doctrina & vita Iesu ubique in te manifestetur.

FERIA QVINTA.

DE SVBLIMI PERFECTIONE EVANGELICA QUAM CHRISTUS DOMINUS PROPONIT HIS VERBIS.

Audistis, quia dictum est : oculum pro oculo, & dentem pro dente & Ego autem dico vobis, non resistere malo: sed si quis te percutserit in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram. Et ei qui vult tecum iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitteti & pallium : & quicunque te angariaverit mille passus, vade cum illo, & alia duo. Qui petis à te, da ei, & volenti mutuari à te, ne avertaris.

Matth. 5. Luc. 6.

VERITAS PRACTICA.

Si quid videtur difficile quod dixit Christus, hoc ipso facile redditur quod Christus dixit.

RATIO EST. Quia quidquid sit difficile, facile redditur, quando voluntas permovet ad illud libenter acceptandum. Sed si quid difficile videatur, quod Christus dixit, hoc ipso quod Christus dixit, voluntas permovet ad illud libenter acceptandum. Ergo & hoc ipso facile redditur. Quod certè consideranti valde est opportunum.

I. PUNCTUM.

RECTE observant Interpretes, quæ hic dicuntur à Domino, posse esse præcepta, vel consilia tantum, vel nec præcepta nec consilia. Præcepta sunt primò negativa, ut eviteretur omne peccatum, si quod in tali materia possit contingere ut vindictæ appetitus, & natalum religionis, & si quid simile. Deinde præcepta sunt etiam affirmativa, ut si quando le daret occasio mulierum illustranda diuinæ glorie, & juvandi proximum & salvus e-

Hayneus Parsertum.

ius promovenda: tunc quod jubetur, obseruamus oportet: atque interim ita simus affecti & parati ad hanc obseruantiam, ut prius nobis petire omnia, & vitam ipsam tollimus quam vel Deum offendiri, vel scandalizari proximum, vel Religioni probrum ullū nostrā inferriculps.

Consilia tantum sunt, quoties non talis urgret necessitas, sed vel utilitas aliqua proximi folium promoveret, vel magis nostrum spirituale bonū, vel ad propitiandum divinum numen, impetrandumque aliquod sibi vel proximo, dominum cœlestis.

Hæc præcepta verò sunt nec consilia, quando hinc publica læderentur Justitia, quando daretur impiis impunitalientia, quando denique rectæ rationi & prudentiæ, non carnali non politice, sed Christianæ adversarentur. Cognovi Domine quia equitas iudicia tua : equitas testimonia tua: omnia mandata tua aquitas.

Ps. 110.

Veum quia proclive est homini se in his palpate & fingere sape esse rationem & prudentialiam, ubi sola est naturalis repugnancia & difficultas, idcirco diligenter contrà obfirmandus est animus, & attentione consideranda veritas, quod si quid difficile & arduum dixit Christus, hoc ipso facile reddiatur consideranti quod dixit Christus.

P. Ratiō